

Знайомий хлопчик

Ендре Аді

До мене в гості ходить хлопчик,
Хоч і небіжчик, а утішний:
То я, колишній.

Де візьметься вночі і стане
Лагідний, кволий і мрійливий,
При узголів'ї.

В моє зістарене обличчя
Вдивляється і сльози точить
Мені ув очі.

Сто раз на ніч я прокидаюсь
І плачу ревно, сиротинськи,
Як у дитинстві.